

התוכנית הכלכלית של חד"ש

"הכלכלה מתחילה בעובדים"

העלאת המסים הישירים והורדת המסים העקיפים, ביטול התקרה להוצאה התקציבית, ביטול חוק ההסדרים, קיצוץ עד למחצית בתקציב הביטחון, קביעת שכר מינימום גבוהה של 60% מהשכר הממוצע במשק, ביטול ההעסקה הקבלנית, הארכת חופשת הלידה ל-16 שבועות, תמיכה וקידום התארגנויות עובדים קיימות וחדשות, הרחבת הפיקוח על המחירים כך שיחול על 50 מוצרים ושירותים בסיסיים במקום על 20 כיום, ביטול הפרטות החברות הממשלתיות והשירותים הציבוריים, הלאמת משאבי הטבע והבנקים.

לאורך שנים ארוכות מנהלות מפלגות השלטון - הליכוד, קדימה, העבודה, ישראל ביתנו, ש"ס - מדיניות המרחיבה פערים חברתיים, המבזבזת סכומי עתק על מלחמות, הוצאות צבאיות והתנחלויות, והמקצצת בהוצאות האזרחיות - חינוך, בריאות, רווחה, דיור, סביבה.

מדיניות ממשלתית זו נועדה להגדיל את רווחי בעלי ההון גם בתקופות צמיחה כלכלית, אך במיוחד בתקופות של משבר כלכלי, כמו זה הפוקד את העולם הקפיטליסטי מאז 2008, ומשפיע גם על ישראל. מחירה גלוי לעין - גידול במספר העובדים חסרי הזכויות; במספר העובדים העניים; כשליש מהילדים בישראל (רבים מהם ילדים ערבים וכאלה החיים בפריפריה) חיים בעוני; מחצית מהקשישים מתקיימים מקצבת ביטוח לאומי ואין להם הכנסות מפנסיה מהעבודה.

בתנאים של ישראל, מהוות ההוצאות הצבאיות נטל כבד במיוחד על החברה ועל תקציב המדינה.

ההוצאות הישירות והעקיפות של מלחמת עזה 2 ("עמוד ענן") הן לפחות 4 מיליארד שקל, ואילו ההוצאות של מלחמת עזה 1 ("עופרת יצוקה") היו 5 מיליארד שקל, וזה עוד לפני שהובאו בחשבון הנזקים לתיירות ולענפים נוספים. התוכנית ההרפתקנית לתקוף את אירן כבר בולעת תקציבים אדירים למימון צוללות, מטוסים, טילים ועוד.

חמור לא פחות: לאחר כל מלחמה גדל עוד יותר התקציב הצבאי וזולל תקציבים חברתיים. ההוצאות הצבאיות בישראל, הישירות והעקיפות, גוזלות כ-15% מהתוצר, לעומת 2% בלבד במדינות אירופה.

צעד חיוני להבראה כלכלית ולהגדלת ההוצאות האזרחיות בתקציב הוא קיצוץ עד למחצית בהוצאות הצבאיות (תקציב הביטחון) שיתבצע במהלך הדרגתי בשנים הקרובות. כדי להגיע למטרה זו מציעה חד"ש מדיניות שלום צודק ויציב, שבמרכזה - פינוי ההתנחלויות, כינון מדינה פלסטינית בשטחים והפיכת קווי ה-4 ביוני 1967 לגבולות של שכנות טובה.

במקביל, מציעה חד"ש מדיניות של שכר ראוי לעובדים, פנסיה ראויה לגימלאים, חינוך ראוי לתלמידים, ושירותי בריאות ראויים לכלל האוכלוסייה.

בעשור האחרון, הייתה עבודת השכירים יעילה יותר, ולכן התוצר לעובד גדל ב-20%. אך ההכנסות הנוספות שהניב הגידול בפיריון נכנסו רק לכיסי המעסיקים, שכן באותו עשור עצמו, השכר הריאלי הממוצע לשכיר לא רק שלא עלה, אלא נשחק.

אותם מעסיקים ובעלי הון אחרים, שביצעו (בחסות הממשלה וערפל המלחמות) שוד של השכירים, גם זכו שהממשלה תחלק להם הטבות מס רבות. וכך ההכנסות מהצמיחה הגיעו לכיסיהם של בעלי בנקים,

חד"ש - חזית דמוקרטית לשלום ושוויון

الجبهة الديمقراطية للسلام والمساواة

חברות השקעה, חברות תעשייה וחברות כוח אדם, שגם קיבלו הפחתה מתמשכת במס ההכנסה ובמס החברות וביטול - או הפחתה - של מסים שהם שילמו בעבר, כמו מס מעסיקים.

התוצאה של מהלך זה היתה פחות כסף למימון שירותי חינוך, בריאות, רווחה ודיוור, להגנת הסביבה וליישום חוקי העבודה.

דרך חשובה נוספת להעשרת ההון היתה - ההפרטה של חברות ממשלתיות ושל שירותים ציבוריים וצמיחתם - בחסות הממשלה הדואגת רק לטייקונים, השולטים בבנקים ובחברות הבנייה, בצים ובאל על, בכי"ל ובחברות הדלק, בתנובה ובתעשייה הצבאית, ברשתות המזון ובקרנות הפנסיה.

חד"ש תיאלץ למען תפנית מהותית במדיניות הכלכלית-חברתית, ותפעל ליישום של המהלכים הבאים:

הגדלת הכנסתם של העובדים

1. תוספת שכר של 5%, שתפצה את העובדים על שחיקת שכרם הריאלי.
2. קביעת שכר מינימום בגובה של 60% מהשכר הממוצע במשק והעלאתו המידית ל- 5,000 שקל לחודש. מנקודת מוצא זו יש להצמיד את שכר המינימום לפריון העבודה.
3. קיצור שבוע העבודה ל-35 שעות שבועיות, מבלי לפגוע בתנאי השכר והזכויות הסוציאליות של העובדים. צעד זה יגביר את האיוון בין חיי העבודה וחיי המשפחה והפנאי, יגדיל את הפרודוקטיביות של העובדים, ואת ההזדמנויות התעסוקתיות של הורים עובדים.
4. הרחבת בסיס השכר שמוזבא בחשבון לצורך חישוב הזכויות הסוציאליות של העובדים, לכלל ההכנסות מעבודה עליהן חלה חובת תשלום מס הכנסה.

עיגון חוסנם הכלכלי של הביטוח הלאומי והשירותים החברתיים

5. הכפלה של שיעור דמי הביטוח הלאומי המוטלים על המעסיק, כך שהכנסות הביטוח הלאומי יגדלו ב-5 מיליארד שקלים.
6. העלאת המדרגה העליונה של מס ההכנסה מ-45% ל-50%, ובכך להוסיף להכנסות המדינה עוד 3 מיליארד שקלים.
7. הנהגת "מס עשירים" על מי שהכנסתו למעלה ממיליון שקלים בשנה, כך שעל הכנסותיו העולות על הסכום החייב בדרגת מס ההכנסה המירבית ישלם 55%.
8. הנהגתו מחדש של מס עיזבון בגובה של 10% על כל עיזבון העולה על 3 מיליון שקל.
9. ביטול התקרה להוצאה התקציבית (כלל ההוצאה), ומימון התוספות הנחוצות לשירותים החברתיים באמצעות הגדלת המיסוי הישיר על עשירים וגבייתו, בין היתר על ידי הגדלת מס חברות ל-34%, והגדלת התשלומים של המעבידים לביטוח הלאומי.

ביטול ההעסקה הקבלנית, תמיכה בהתאגדויות עובדים והגנה על

זכויותיהם

10. ביטול כל החוקים והתקנות הפוגעים בזכויות העובדים ובאיגודים המקצועיים.
11. חקיקת חוק יסוד: זכויות חברתיות.

חד"ש - חזית דמוקרטית לשלום ושוויון

الجبهة الديمقراطية للسلام والمساواة

12. הבטחת העסקה ישירה בלבד בכלל המגזר הציבורי (משרדי ממשלה, חברות ממשלתיות, ורשויות מקומיות) בכל הדרגים ובכל התחומים.
13. הרחבת חוק אחריות מזמין שירותי קבלן שהעברנו בכנסת ה-18 לכלל המשק. החוק רוקן מתוכן את ההגיון הכלכלי מאחורי העבודה הקבלנית, בכך שהוא מטיל את האחריות על הבטחת הזכויות הסוציאליות של העובדים על מזמין השירותים ולא רק על המעסיק הישיר שלהם.
14. ביטול הנוהג להעסיק עובדים לפי שכר שעתי בתנאים בהם משרתם קבועה והיקפה סדיר, על מנת למנוע פגיעה בזכויותיהם הסוציאליות של העובדים.
15. תמיכה וקידום התארגנויות עובדים קיימות וחדשות.
16. הגברת האכיפה של חוקי העבודה - נפעל לקביעת תקנות לפי חוק אכיפת דיני העבודה שהעברנו בכנסת ה-18, שיגדילו משמעותית את המשאבים המוקצים לאכיפה ולפיקוח, יתנו רישיונות, תמיכות, והתקשרויות של המדינה בהעסקה ראויה שמעוגנת במנגנוני פיקוח ואכיפה, והשקעה באכיפת זכויות עובדים מאוכלוסיות מוחלשות, שחשופים אף יותר לניצול ופגיעה מצד מעסיקים.
17. אכיפת החוקים והתקנות לגבי בטיחות וגהות בעבודה.

החזרת הבעלות והאחריות הציבורית על נכסים ושירותים

18. ביטול של כל הפרטות שנעשו עד כה של חברות ממשלתיות, בנקים ושירותים ציבוריים ועירוניים, ושל כל התכניות להפרטה של חברות ממשלתיות ושירותים ציבוריים, לרבות בתחומי הרווחה והחינוך; הלאמת כל משאבי הטבע תוך פיצוי נאות למשקיעים.
19. הכפלת התמלוגים שמשלמות החברות להפקת גז; גביית תמלוגים זהים מכל החברות העוסקות בכרייה ובניצול של משאבי טבע.

הבטחת זכויות יסוד חברתיות לכל

20. הכללת הביטוח המשלים בסל הבריאות; ביטול התשלומים עבור שירותים בקופות החולים; גביית תשלום אחיד עבור כל תרופה.
21. הגדלת קיצבאות הילדים ב-40%, ובדרך זו להחזירן לרמתן הריאלית לפני עשור.
22. החזרת ההצמדה של כל קיצבאות הביטוח הלאומי לשכר הממוצע במשק, כפי שהיה לפני עשור, ובכך למנוע את שחיקתן הריאלית.
23. הרחבת הפיקוח על המחירים, כך שיחול על 50 מוצרים ושירותים בסיסיים, במקום על 20 כיום.
24. תשלום דמי אבטלה מלאים למובטלים החל מהיום הראשון ולמשך 12 חודש; מניעת חידושה של "תכנית ויסקונסין" במסווה כזה או אחר, הענקת הכשרה מקצועית והסבה מקצועית על חשבון המדינה, תוך גילוי כבוד למובטלים והבטחת קיומם, ושיקום שירות התעסוקה הציבורי ששוקם לאורך שנים על ידי תוכנית ויסקונסין.

הגנה על חסכוניות העובדים

25. הקמתה, ביוזמת הממשלה, של קרן פנסיה שלא למטרות רווח, אשר תשקיע את החסכוניות ברמת סיכון נמוכה ותגבה דמי ניהול נמוכים משמעותית מ-0.7%.

חד"ש - חזית דמוקרטית לשלום ושוויון

الجهة الديمقراطية للسلام والمساواة

26. לאפשר לקרנות הפנסיה הפרטיות להשקיע 50% מהחסכונות באגרות חוב ממשלתיות ייעודיות.
27. אכיפת הצו המחייב מעסיקים לבטח את עובדיהם בביטוח פנסיה חובה.
28. הרחבת השכר הקובע לפנסיה כך שיכלול את כל רכיבי השכר.
29. הקמת מנגנון פנסיה ממשלתי למקבלי שכר נמוך, אשר יממן את חלקם של העובדים בהפרשות לפנסיה במקביל לחלקם של המעסיקים.

סיוע לעצמאים ועסקים קטנים

30. הקמת בנק השקעות עבור עסקים קטנים, אשר יפעל ללא מטרות רווח.
31. הגנה על המשק הישראלי מפני תכתיבים של חברות רב-לאומיות והגנה על הייצור המקומי מפני יבוא בתנאי היצף.

צמצום האפליה והפערים בשוק העבודה על רקע מין, לאום, דת, עדה, גיל, מצב משפחתי, נטייה מינית, מוגבלות פיזית או נפשית או בשל כל סיבה אחרת

32. הבטחת שוויון בתנאים ובהזדמנויות לנשים בשוק העבודה. ניתן לעשות זאת באמצעות הקמה של מסגרות טיפול זמינות ונגישות לילדים, הגדלת מספר ימי החופשה בשכר, הארכת חופשת הלידה ל-16 שבועות, ואכיפה משמעותית של החקיקה הקיימת תוך הטלת קנסות מרתיעים ומשמעותיים על מעסיקים הפוגעים בזכויות נשים בעבודה. קידום חקיקה שמאפשרת חופשת לידה גם לגברים.
33. מאבק בהדרה של ערבים משוק העבודה הישראלי על ידי הבטחתה של תחבורה ציבורית נאותה למקומות עבודה, עידוד הקמה של עסקים ואזורי תעשייה ביישובים ערביים, הסרת החסמים בקבלה לעבודה ומניעת אפליה בשכר, ומלחמה בגזענות הפושה בחברה הישראלית. הקמת אזורי תעשייה גם ביישובים ערביים.
34. פתיחת שערי הגופים הממלכתיים והחברות הממשלתיות לקליטת אקדמאים ערבים מובטלים.
35. עידוד חרדים ליציאה לעבודה באמצעות הסרת החסמים החוקיים לשילובם בשוק העבודה, **לרבות** התניית הפטור משירות צבאי בהתחייבות שלא לעבוד, עידוד הכשרה מקצועית ורכישת השכלה גבוהה.
36. חקיקה נגד אפלייה על רקע נטייה וזהות מינית בשוק התעסוקה - בכנסת ה-18 יזמה חד"ש את החוק האוסר על אפלייה בשירות התעסוקה על רקע נטייה מינית, מגדר והריון. נמשיך בעבודת החקיקה, כדי להבטיח השוואת תנאיהם של הומואים, לסביות, ביסקסואלים וטרנסג'נדרים, תוך אכיפה משמעותית של איסור אפלייה נגדם.
37. ביטול אפלייתם לרעה בשכר של בני נוער עובדים; קיום קפדני של החוקים המגינים על הנוער העובד; אחריות המדינה להשכלה של י"ב כיתות לכל נערה ונער עובדים.

חד"ש - חזית דמוקרטית לשלום ושוויון الجبهة الديمقراطية للسلام والمساواة

38. השוואת שכרם וזכויותיהם של מהגרי העבודה ומבקשי המקלט מאפריקה לאלה המקובלים לגבי עובדים ישראלים, ושילובם באיגודים המקצועיים.

תכנון שקוף ודמוקרטי של המדיניות הכלכלית בישראל

39. ביטול "חוק ההסדרים" וכלל ההוצאה האנטי-חברתיים והאנטי-דמוקרטים.

חד"ש דוחה את הקביעה המגמתית כאילו "אין ברירה", וכאילו המדיניות מרחיבת אי-השוויון, הדוחקת עובדים לעוני, צעירים לעבודה זמנית ונשים לעבודה חלקית, המייקרת את הדיור והמקטינה את כוח הקנייה של רוב האזרחים - היא גזירת גורל. התוכנית הכלכלית של חד"ש היא יישום של תפישותיה הסוציאליסטיות ושל דרישות המחאה החברתית הגדולה של קיץ 2011.

חד"ש - חזית דמוקרטית לשלום ושוויון
الجهتة الديمقراطية للسلام والمساواة

